

Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Stowarzyszenia Lekarzy Dermatologów Estetycznych (Warszawa, 7-9 marca 2008 r.) – sprawozdanie

lek. med. Joanna Magdziarz-Orlitz

W dniach 7-9 marca tego roku odbyła się w Warszawie kolejna Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Stowarzyszenia Lekarzy Dermatologów Estetycznych. Obradowano w Centrum Konferencyjno-Kongresowym PW SBiA. Wśród tematów wiodących znalazły się: techniki zabiegowe w dermatologii estetycznej, nauka w kosmetologii, farmakologia i fizykoterapia skóry z punktu widzenia lekarza praktyka, starzenie się skóry oraz powikłania po zabiegach.

Z wykładami wystąpili zarówno polscy autorzy (m.in. prof. H. Podbielska, dr hab. H. Car, prof. W. Placek, prof. A. Włodarkiewicz), jak i wielu gości z zagranicy, którzy przede wszystkim dzielili się swymi doświadczeniami i umiejętnościami praktycznymi (dr Ph. Petit, dr S. Sebban, dr Ph. Levy, dr R. Forte, dr Ch. Duhem, dr K. Dreissigacker, dr J. Marthan, prof. E. Haneke, dr H. Zelenková).

Pierwszy dzień wypełniła głównie tematyka związana z technikami zabiegowymi w dermatologii estetycznej i szereg prezentacji zabiegów, które cieszyły się ogromnym zainteresowaniem. **Katrin Dreissigacker** przedstawiła zabieg „hydrobalans”, **Iwona Marycz-Langner** – alternatywne techniki konturowa-

nia twarzy z zastosowaniem preparatu kwasu hialuronowego jako wypełniacza. (...)

Wykład **Joanny Buchowicz** dotyczący wykorzystania toksyny botulinowej w korekcji zmarszczek twarzy i szyi zawierał szereg praktycznych uwag, przydatnych lekarzom wykonującym takie zabiegi. Wspólna prezentacja **Sandrine Sebban** i **Riccardo Forte** była pokazem praktycznego zastosowania kwasu hialuronowego. Przedstawiono techniki łączone, z wykorzystaniem kwasu hialuronowego, techniki bezoperacyjnego konturowania twarzy. Zwrócono uwagę na analizę twarzy pacjent, aby korekta była harmonijna, i na takie parametry, jak kubatura twarzy, ton, świetlistość, grubość i pigmentacja skóry. Zawsze należy uwzględnić w konturowaniu twarzy linię nos-żuchwa-podbródek-brwi. Wypełniacze są dziś stosowane z użyciem coraz bardziej finezyjnych technik. Prócz preparatów kwasu hialuronowego stosuje się także kwas polimlekowy oraz, w celu osiągnięcia pożądanego efektu, szereg innych zabiegów, np. peelingi czy maskę z tretynoiną.

Ciekawe wykłady dotyczące nowości w mezoterapii oraz metod małoinwazyjnych w rewitalizacji skóry przedstawił **Philippe Petit**. Zabiegi i protokoły były oparte na bazie NCTF i NCTF HA. Autor

zwrócił uwagę na czynniki istotne w mezoterapii: preparat, stężenie, liczbę i głębokość iniekcji, miejsce, technikę, odpowiedni dobór protokołu, zależny od stopnia zaawansowania starzenia się skóry.

Prezentacja **Witolda Wandela**, dotycząca holistycznego podejścia do leczenia cellulitu oraz pokaz podawania leków antyhomotoksycznych (biomezoterapia i homeosiniatria) poszerzyły zakres metod leczenia tego schorzenia.

Wykład **Haliny Car** na temat możliwości oczyszczania organizmu pozwolił na pełniejsze zrozumienie biomezoterapii i homeosiniatrii. Dr Car zwróciła uwagę, że przeładowanie naszego ciała toksynami nie tylko przyspiesza proces starzenia się, lecz także stwarza konieczność stosowania tzw. terapii oczyszczających w celu usprawnienia układów neutralizujących toksyny; jednak efekty tylko nielicznych terapii są w pełni udokumentowane.

Wykład **Waldemara Placka**, dotyczący roli peelingów w usuwaniu objawów starzenia się skóry, przypomniał o ich rodzajach i możliwościach zastosowania. Autor poświęcił wiele uwagi zwłaszcza nowemu peelingowi z zastosowaniem LHA o niskim stężeniu 5-10%, który nie powoduje stanów zapalnych, a jednocześnie pozwala na uzyskanie

długotrwałych efektów, porównywalnych do peelingów o wysokim stężeniu.

Drugi dzień konferencji to tematyka związana z farmakologią i fizykoterapią skóry.

Halina Car zwróciła uwagę na rolę równowagi kwasowo-zasadowej na poziomie pojedynczej komórki, narządów i układów oraz na jej utrzymanie jako podstawę funkcjonowania organizmu w stanie zdrowia.

Halina Podbielska przybliżyła fizykę pola elektromagnetycznego i jej zastosowanie w fizykoterapii skóry. Zastosowanie urządzeń medycznych wykorzystujących prawie wszystkie zakresy promieniowania elektromagnetycznego (jonizujące, ultrafioletowe, widzialne, podczerwone, mikrofałe i fale radiowe) wymusza znajomość zagadnień związanych z bezpieczeństwem ich stosowania.

Fizykochemiczne podstawy mezoterapii bezigłowej wyjaśniała **Małgorzata Bağfaj**. W urządzeniach do mezoterapii bezigłowej wykorzystywana jest fala elektromagnetyczna o wysokiej częstotliwości, a niekiedy również działanie prądu stałego prowadzącego do elektroforezy.

Wpływ stężenia hormonów płciowych oraz ich niedoborów na starzenie się skóry omówiła **Olga Glińska**. Dolegliwości dermatologiczne u kobiet związane z hiperandrogenizmem przedstawiła **Maria Noszczyk**. W wykładzie dotyczącym zastosowania przeciwutleniaczy w dermatologii estetycznej zwróciła uwagę, że w badaniach *in vivo* potwierdzono działanie anyksoydacyjne kompleksu witaminy C, E i kwasu ferulowego. Stwierdzono także, że kompleks antyoksydantów chroni przed powstawaniem dimerów tymidyny związanych z rozwojem niebarwnikowych nowotworów skóry, np. BCC.

Wykład **Elżbiety Kowalskiej-Oleđzkiej** dotyczył kwasu hialuronowego i leczenia zmarszczek z jego pomocą. HA występuje fizjologicznie jako polimer o dużej masie cząsteczkowej. Wypełnia przestrzenie międzykomórkowe i zapewnia hydratację tkanek. Oddziałując na receptory, może wpływać na procesy proliferacji, różnicowanie i dojrzewanie komórek, angiogenezę, ekspresję wielu cytokin i chemokin.

Hana Zelenková przedstawiła metodę leczenia bliznowców z zastosowaniem preparatu *Centella asiatica* 1% i *Pinus sylvestris* 0,5%. Wyniki uzyskiwane po zewnętrznym zastosowaniu preparatów wydają się zadowalające. W wykładzie dotyczącym karboksyterapii, czyli stosowania iniekcji dwutlenku węgla, przedstawiła jej efekty w odmładzaniu skóry, w leczeniu owrzodzeń kończyn dolnych u pacjentów z cukrzycą lub źle leczącymi się ranami pooperacyjnymi, a także w leczeniu łuszczycy, łysienia, rozstępów, cellulitu i blizn.

Philip Levy podczas praktycznego pokazu dokonał prezentacji autorskich technik zaawansowanego odmładzania twarzy przy użyciu toksyny botulinowej w połączeniu z najnowszym wypełniaczem – kwasem hialuronowym zawierającym 0,3% lidokainę. Zastosował je w dolnej i górnej części twarzy i szyi w celu uzyskania „efektu Nefretete”. Dodatek lidokainy do kwasu hialuronowego wpływa na obniżenie dolegliwości bólowych, zapewnia precyzję podania, zmniejsza obrzęk i poprawia komfort pacjenta. Szereg wskazówek praktycznych z pewnością wszyscy uczestnicy wykładu będą mogli wykorzystać we własnej pracy.

Ostatniego dnia **Adam Włodarkiewicz** przedstawił wykład dotyczący roli dermatologa w wykrywaniu stanów potencjalnie złośliwych oraz wczesnych nowotworów skóry

twarzy i błony śluzowej jamy ustnej. Zwrócił uwagę na potrzebę dokładnego badania skóry twarzy, warg i błony śluzowej jamy ustnej przy okazji wizyty dotyczącej innego problemu.

Izabela Polak-Pacholczyk omówiła w wykładzie dotyczącym terapii fotodynamicznej efekty obserwacji klinicznej pacjentów z rakiem podstawnkomórkowym, rogowaceniem słonecznym oraz chorobą Boweną. Obserwacje wskazują, że metoda fotodynamiczna z zastosowaniem kwasu 5-aminolewulinowego (ALA) lub jego metylowej pochodnej (MAL) i lampy emitującej falę o długości 630 nm jest bezpieczna i skuteczna.

Znaczenie wysiłku fizycznego w przedłużeniu młodości, poprawie jakości życia i stanu zdrowia przedstawiła **Marzena Podhorska-Okołów**.

Eckart Haneke zaprezentował metodę wypełniania zmarszczek i ubytków skóry tłuszczem autologicznym. Technika opisywana już sto lat temu jest obecnie powszechnie akceptowana. Tkanka tłuszczowa nie jest immunogenna, jest natomiast łatwa do pobrania i implantowania, długo się utrzymuje i można ją zastosować w głębiej położonych obszarach ciała. Ostatnio wykazano, że ponowny przeszczep tkanki tłuszczowej prowadzi do odmłodzenia skóry najpewniej, dzięki dużej liczbie komórek macierzystych.

Dużym zainteresowaniem cieszyła się sesja dotycząca powikłań po zabiegach.

Olga Glińska przedstawiła powikłania po peelingach chemicznych. Najczęstsze z nich to: przebarwienia, odbarwienia, reaktywacja zakażenia wirusem opryszczki (nawet z postacią *eczema herpeticum*), zakażenia bakteryjne oraz najpoważniejsze powikłanie – blizny.

Marzena Lorkowska-Precht w swoim wykładzie omówiła powikłania po wypełniaczach. Zwróciła

